

MARIÁNSKE KŇAZSKÉ HNUTIE

- Ú v o d -

Ave Mária

1. januára 2023, Panny Márie Bohorodičky

Drahí členovia Mariánskeho kňazského hnutia, rok 2022, radostný rok 50. výročia vzniku Mariánskeho kňazského hnutia, sa ukončil odchodom pápeža Benedikta XVI. do neba. Cítim predovšetkým povinnosť poďakovať sa za drahého Benedikta XVI., ktorého Pán preniesol do neba práve v sobotu 31. decembra, dňa, keď spievame Te Deum (Teba, Bože, chválime). Spomíname na veľkú úctu, ktorú mal voči nemu don Stefano a na lásku, s akou o ňom hovoril. Don Stefano rozprával, že jedného dňa, keď sa vo vatikánskych záhradách modlil ruženec, pričom čakal na stretnutie so sv. Jánom Pavlom II., sa náhodou stretol s vtedy ešte kardinálom Ratzingerom, ktorý ho spoznal, srdečne ho pozdravil a spoločne hovorili o Mariánskom kňazskom hnutí. Don Stefano bol z tohto stretnutia veľmi potešený. Mnohí kňazi spomínajú na svedectvo, ktoré dal kardinál Ivan Dias v roku 2012 počas medzinárodných duchovných cvičení v Collevallence: hovoril, že sa s Benediktom XVI. stretol 1. júla 2011 a povedal mu: „Vaša Svätosť, včera som celebroid pohrebnú svätú omšu za dona Stefana Gobbiho.“ Po určitom okamihu prekvapenia Benedikt XVI. odpovedal: „On šiel priamo do neba!“ Urobme si poklad z jeho duchovného testamentu: „Zostaňte pevní vo viere! Nenechajte sa zmiast’!“

Modlime sa vo večeradle za Benedikta XVI. a prosme ho, spolu so sv. Jánom Pavlom II., aby pokračoval v modlitbe za službu pápeža Františka v tomto čase, ktorý je pre Cirkev taký ťažký a dôležitý.

Mnohí z vás slávil v rôznych krajinách sveta 50. jubilejné výročie vzniku Mariánskeho kňazského hnutia, „jubilejné výročie“, s pekne pripravenými večeradlami, ktorým predsedali vaši biskupi. Všetci sme chceli poďakovať našej Mame, že nás pred 50. rokmi zavolała do tohto svojho diela. Najdôležitejší moment sa určite uskutočnil vo fatimskej *capelinha (kaplnke)*, kde sa kňazi zhromaždili na medzinárodných duchovných cvičeniach, laici na duchovnej obnove a spoločne niekoľkokrát prežívali viacero obradov práve tam, kde don Stefano Gobbi začal 8. mája 1972 prijímať od Panny Márie jej posolstvá. Bolo prítomných okolo 150 kňazov pochádzajúcich zo 42 národov, medzi nimi 6 biskupov a okolo 600 ďalších členov laikov alebo rehoľníkov MKH.

Bol to rok veľmi intenzívny a špeciálny, počas ktorého som mohol navštíviť večeradlá v niekoľkých mestách Talianska a tiež v rôznych krajinách (Costa Rica, Panama, Mexiko, Brazília, Argentína, Chile, Spojené štáty americké, Švajčiarsko a Portugalsko, Južná Kórea). Tiež som mohol byť prítomný na dňoch národného večeradla a na intenzívnych chvíľach obnov s kňazmi, v prítomnosti biskupov a kardinálov. V niektorých prípadoch sa moja návšteva zhodovala s obnovením verejných večeradiel, pozastavených kvôli reštrikciám, ktoré poznáme. Poďakujme sa Panne Márii, lebo nám vždy pomáha začať odznovu, ne strácať odvahu napriek problémom... Veľmi vám odporúčam, aby ste sa nenechali zmiast’ ťažkosťami, ktorým musíte čeliť, každá námaha a každé utrpenie prežívané z lásky k jej Nepoškvrnenému Srdcu je pre jej plán vzácne. Ona sama nám to viackrát odporúča: „*Obetujte mi tiež svoje utrpenie:*

– *vnútorné utrpenia, ktoré vás tak pokorujú, pretože pochádzajú zo skúseností, ktoré máte so svojimi nedostatkami, so svojimi chybami a so svojimi mnohými náklonnosťami. Čím sú menšie a skrytejšie utrpenia, ktoré mi obetujete, tým väčšia je radosť, ktorú zakusuje moje Nepoškvrnené Srdce.*

– *vonkajšie utrpenie, ktoré vám často spôsobuje môj nepriateľ, keď sa zúrivo a zbesilo vrhá proti vám, pretože predvída, že ja vás použijem na jeho definitívnu porážku... odpovedajte jediným spôsobom: tým, že mi obetujete bolesť, ktorú skusujete a majte dôveru, dôveru, dôveru ku svojej nebeskej Matke!“ (11. februára 1978).*

Panna Mária nám to pekne vysvetľuje tiež v posolstve 1. mája 1978: „*Obetujte mi vonné kvety*“.

Keď som navštevoval všetky tieto večeradlá, môžem svedčiť o jednej krásnej veci: Panna Mária sa dotýka mnohých srdc a premieňa ich, keď sa zasvätia jej Nepoškvrnenému Srdcu, prostredníctvom týchto ľudí nesie dopredu toto svoje dielo, Mariánske kňazské hnutie, hoci mnohí poznali MKH až po

smrti dona Stefana (odkedy prešlo už viac ako desať rokov). Na vlastné oči vidím, že duch MKH nie je „pastoračná aktivita“, ktorú sme si sami vymysleli, ale zverila nám ho Panna Mária prostredníctvom dona Stefana Gobbiho posolstvami, ktoré sú obsiahnuté v knihe „Kňazom, najmilším synom Panny Márie“. Ak budeme verní duchu MKH, Ona si získa ďalšie srdcia (ako sme boli získaní my) a vzbudí si ďalších, podobne verných veriacich. Sú večeradlá nové i také, ktoré vytrvalo existujú aj desaťročia, malé rodinné alebo farské večeradlá i veľké diecézne alebo národné. Je krásne modliť sa spoločne vo večeradiach, ako nás o to žiada naša Mama a že vo veľkých večeradiach sa všetci členovia MKH cítia byť „jedno telo“: a naozaj sme v Cirkvi, nech žijeme v ktorejkoľvek časti sveta, „jedno večeradlo“ v jej Nepoškvrnenom Srdci.

Tento rok sa medzinárodné duchovné cvičenia pre kňazov vrátia do Talianska, budú pri svätyni Milosrdnej Lásky v Collevalenze (Perugia) od nedele 25. júna do soboty 1. júla 2023. Prihlásiť sa dá u p. Floria Querciu, e-mail: querciaflorio@gmail.com. Mnohí kňazi majú túžbu prísť: prosím laikov, aby im pomohli, ak je to nevyhnutné, a podporili svojich kňazov, aby sa ich mohli zúčastniť. Som veľmi rád, že v mnohých krajinách sa potom konajú ďalšie duchovné cvičenia MKH: kto sa naozaj nemôže zúčastniť medzinárodných duchovných cvičení v Taliansku, nech si vykoná aspoň miestne cvičenia, nenechajte si prepásť túto milosť (porov. 5. júla 1984).

Kauza blahorečenia o. Nazarena Lanciottiho postupuje; aby sa mohla začať kauza blahorečenia dona Stefana Gobbiho, je nevyhnutné pripraviť mnohé dokumenty, medzi nimi aj vaše svedectvá: prosím vás, aby ste ich poslali čím skôr, ďakujem.

MARIÁNSKE KŇAZSKÉ HNUTIE

- Reflexia -

Ave Mária

1. januára 2023, Panny Márie Bohorodičky

1. Drahí členovia Mariánskeho kňazského hnutia,

Cirkev sa vždycky mohla radowať z toho, že bola podporovaná materinskou láskou Panny Márie. Vieme, že v posledných dvoch storočiach naša Mama zintenzívnila svoje intervencie, aby pripravila Cirkev na najväčší boj, aký sa doteraz nikdy neuskutočnil: nepriateľov plán zničiť Cirkev a dielo spásy, ktoré Pán Ježiš završuje jej prostredníctvom. Naša Mama zintenzívnila svoje zásahy a vysvetlila nám túto situáciu pri rôznych udalostiach, počnúc predovšetkým v La Salette v roku 1846 a pomáhala nám pochopiť ju stále lepšie počas iných zjavení, ktorých vyvrcholením je posolstvo dané vo Fatime. Napokon, od roku 1972 nám prostredníctvom drahého dona Gobbiho znovu vysvetlila do podrobností fatimské posolstvo: aké sú nebezpečenstvá, ktoré nám nastavuje nepriateľ, aká je jeho zlomyselná a zákerná stratégia, aká je istá pomoc, ktorú nám Panna Mária ponúka (vieme to: život v zasvätení sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie).

V posolstve z 18. októbra 1975 (Radujte sa), ktoré bolo don Stefanovi veľmi drahé, nachádzame syntézu tohto všetkého. Mali by sme ho už veľmi dobre poznať, lebo je osobitne dôležité, spolu s posolstvom z 9. novembra 1975 (Žite svoje zasvätenie). Mali by sme **dobře poznať posolstvá našej Mamy**, aby sa tak Ona mohla nepretržite prihovárať k nášmu srdcu a formovať ho, vychovávať i chrániť. Posolstvá budeme dobre poznať, ak budú prijaté v duchu modlitby: práve preto by sa mali čítať v kontexte večeradla alebo aspoň osobnej modlitby a to nielen ako „pekné čítanie“, alebo pekný náboženský text, ktorý potešuje: je to Božia Matka, ktorá k nám hovorí a volá nás! „*ešte vám dávam svoje materské posolstvá, ktoré vám sprostredkujú istotu, že vás sledujem a som s vami, že s vami žijem, všetko pre vás pripravím a vediem vás za ruku na tejto namáhavej ceste očisty*“ (24. januára 1984). „*V týchto posolstvách vám odhaľujem aj svoj plán v jeho tichej príprave, v jeho bolestnom uskutočňovaní a víťaznom splnení. Teraz sa nachádzate v etape najbolestnejšieho a najkrvavejšieho ukončenia očisty, ktorá sa udeje v týchto rokoch pred veľkým triumfom môjho Nepoškvrneného Srdca – príchodom slávneho kráľovstva Ježiša k vám. Je to plán, ktorý zahrňuje toto storočie. V roku 1917 som ho predložila vo Fatime ako predpoveď v okamihu, keď sa zreteľne začínal veľký boj medzi Ženou odetou slnkom a červeným drakom – boj, ktorý mal trvať cez celé storočie – ako pyšná výzva Bohu zo*

strany môjho protivníka, ktorý si bol istý, že dokáže zničiť Cirkev a zviest' celé ľudstvo k všeobecnému odvrhnutiu sa od Boha“ (9. novembra 1984).

Zlý duch dával už od začiatku túto pyšnú výzvu, v celej histórii dejín Cirkvi to vidíme v troch spôsoboch:

- 1) *Prenasledovania*, ktoré sú žiaľ prítomné aj dnes, jednak násilie proti životu, tak aj zákerné zastrašovania, ktoré vyradujú veriaceho zo spoločenského života;
- 2) *Herézy*, ktoré sa začali hneď v prvých storočiach Cirkvi a vyvrcholili v prúdoch „modernizmu“, ktoré pápež Pius X. definoval ako „syntézu všetkých heréz“ (Pascendi Domini Gregis, 8. septembra 1907);
- 3) *Láska ku hriechu!*

„Láska ku hriechu“ by sa nám mohlo zdať zveličené vyjadrenie, ktoré sa nemôže týkať „veriacich“ a keď už, tak „neveriacich“, čo sa nemôže vzťahovať na Cirkev, ale na zjavných nepriateľov Cirkvi. Uvažujme o jednej veci: V Lurdoch sa Panna Mária zjavila so smutnou tvárou a žiadala Bernardetu: „Veľa sa modli za hriešnikov.“ Keď sa pýtali Bernardety: „A kto sú podľa teba hriešnici?“ ona hneď odpovedala: „Tí, ktorí milujú hriech!“ Katechizmus katolíckej Cirkvi (číslo 675) nám pripomína, že v dejinách nastane čas, keď sa v samotnej Cirkvi prejavia podnety, aby sa odchýlila od náuky evanjelia, aby šla inými cestami mimo neho a ktoré budú ohlasované ako lepšie než samo evanjelium: „*Pred Kristovým príchodom Cirkev musí prejsť poslednou skúškou, ktorá otrásie vierou mnohých veriacich. Prenasledovanie, ktoré sprevádza jej putovanie tu na zemi, odhalí „tajomstvo nepravosti“ v podobe náboženského podvodu, ktorý prináša ľuďom zdanlivé riešenie ich problémov za cenu odpadnutia od pravdy. Najväčším náboženským podvodom je podvod antikrista, to znamená určitého pseudomesianizmu, v ktorom človek oslavuje sám seba namiesto Boha a jeho Mesiáša, ktorý prišiel v tele.*“

Aj Benedikt XVI. povedal (11. mája 2010, keď bol vo Fatime): „Vždy sa to vedelo, avšak dnes to vidíme hrôzostrašným spôsobom, že najväčšie prenasledovanie Cirkvi neprichádza od nepriateľov zvonka, ale rodí sa z hriechu v Cirkvi a že Cirkev má hlbokú potrebu učiť sa nanovo pokániu a prijatiu očistenia.“

„*V temnote, ktorú zlý duch všade rozšíri, uprostred mnohých bludov, šírených duchom pýchy, ktoré budú rásť a takmer všetci sa ich budú pridržiavať, v dobe, keď sa bude temer o všetkom v Cirkvi pochybovať a keď budú niektorí samotné evanjelium môjho Syna hlásať ako legendu, vy, mne zasvätení kňazi, budete mojimi vernými synmi. Verní evanjeliu, verní Cirkvi. A sily k tomu, aby ste zostali vernými, sa vám dostane tým, že si zvyknete dôverovať jedine mne a budete ochotní a poslušní len môjmu hlasu. Tak nebudete poslúchať hlas toho či onoho teológa, učenie toho či onoho, aj keď bude mať širší ohlas, ale budete počúvať len môj hlas, synovia!*“ (4. januára 1975).

Žiaľ, vidíme to, stáva sa stále častejšie, že keď je aj veriaci človek vystavený životným radostiam a bolestiam, nenecháva sa viesť evanjeliom, ale dostáva sa až tam, že spochybňuje jeho učenie i všetko to, čím Cirkev doteraz žila. Už neverí, že opravdivým zlom človeka nie sú pozemské nešťastia, ale hriech, od ktorého každé zlo pochádza. Človek verí, že sa môže spasiť sám so svojimi metódami a na samého Ježiša nepozera ako na jediného Spasiteľa... nahrádza ho iným, falošným spasiteľom. Liek sa nehladá v obnovennej ceste svätosti (ktorá uzdravuje z hriechu, pôvodu každého zla), ale inými cestami, pričom sa zabúda, že ľudskú prirodzenosť poškodil prvotný hriech a predovšetkým na to, že víťazom nad hriechom je Ježiš, odstraňuje ho, nepokladá ho za príležitosť k dobru, a pripomenul nám: „*Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.*“ (Jn 15, 5). Zdá sa, že túto situáciu opisuje Katechizmus ako: „*pseudomesianizmus, v ktorom človek oslavuje sám seba namiesto Boha a jeho Mesiáša, ktorý prišiel v tele.*“

Istým spôsobom to už ponúkli niektoré episkopáty v niekoľkých krajinách sveta (otvorene o tom hovoria), že chcú zatiahnuť celú Cirkev, aby ich nasledovala na tejto ceste, ktorá je vskutku skutočnou apostázou maskovanou za dobré úmysly a vyprázdneným chápaním Ježiša ako Spasiteľa od hriechu. Svätý Otec musí veľmi bojovať proti týmto tlakom a treba sa veľa za neho modliť, ako nás o to žiada Panna Mária, aby jeho služba pomáhala očisťovaniu Cirkvi a chránila ju pred odpadlivosťou, nielen teoretickým, ale aj praktickým. Vskutku, nehrozí len nebezpečenstvo, že sa niekto pokúsi prepísať morálnu teológiu alebo pomýlenú ekleziológiu (ako to viacerí naliehavo žiadajú), ale aj hrozba, že by si veriaci zvykli žiť v praktickej apostáze každodenného života. Napríklad mnohí už

teraz ochotne páchajú hriechy, ktoré sú v súčasnosti časté, pretože „už to tak robia všetci“ a pripúšťajú hriechy alebo pojmy v Cirkvi, ktoré len pred dvadsiatimi rokmi presvedčene a s vierou odmietali.

Panna Mária nás učila, že toto všetko má veľký význam a závažné dôsledky, sú opakom toho „sociálneho dobra“, o ktorom si nesprávne myslia, že ho nájdu, keď sa odklonia od Evanjelia: „*Veľký odpad sa rozšíril v celej Cirkvi predovšetkým pre nedostatok viery, dokonca aj medzi pastiermi. Satanovi sa podvodným dielom jeho zvodov podarilo všade rozšíriť veľký odpad od viery, ktorý mnohých priviedol k tomu, že sa vzdialili od právd evanjelia, priklonili sa k bájkam nových teologických teórií a majú radosť zo zla a hriechu, po ktorom túžia ako po ozajstnej hodnote*“ (31. decembra 1987).

„*Mám synov kňazov, ktorí zradili evanjelium, aby podporovali veľký diabolský blud, marxizmus... Najmä kvôli nim príde trest komunizmu a ulúpi všetkým všetko. Prídu chvíle veľkého súženia. A budú to títo moji úbohí synovia, ktorí spôsobia začiatok veľkého odpadu. Vy všetci, mne verní kňazi, bdejte a modlite sa!*“ (28. júla 1973). Panna Mária nehovorí v „straníckom“ zmysle, ani v humánnom, ale bez prestania volá, že spoločnosť založená na vzbure voči Božiemu učeniu vedie iba ku skaze a určite nie k dobru, že odmietanie Boha vedie duše do záhuby. Ona to nechce! Vo Fatime ukazuje všetku svoju ustarostenosť kvôli tomuto nebezpečenstvu, pretože často sú to práve „veriaci“, ktorí jej nechcú veriť a don Stefanovi vysvetľuje, že neraz si to neuvedomujú ani pastieri.

V súčasnosti existuje nebezpečenstvo, že evanjelium sa vyprázdni z jeho správy o vykúpení z hriechu a pravdy o večnosti a zredukuje sa na posolstvo o ľudskom dobre a pozemskom blahobyte. Môžeme tiež robiť veľké slávenia a veľké cirkevné zhromaždenia, ale ak bude evanjelium vyprázdnené zo zmyslu, Pán nemôže dať svoju milosť, pretože sa už neohlasuje to, čo on naozaj hovorí. Rovnako, ak sa Eucharistia viac neprežíva ako jeho obeta spásy ale iba ako náboženské gesto, keď sa už neohlasuje milosť odvrátenia sa od hriechu k novému životu, ale žiada sa iba byť dobrým... tak sú aj sviatosti obmedzené na „nevyhnutné“ a „odporúčiteľné“, alebo priam „nepovinné“... Panna Mária nám tento aspekt podrobne vysvetlila v roku 1989, keď komentovala 13. kapitolu Zjavenia sv. Jána a došla až k tomu, že hovorila o falošnej Cirkvi, ktorá ponúka falošného Krista (13. júna a 17. júna). Chcel by som citovať mnohé úryvky týchto posolstiev, ale sú také bohaté, že ich nemôžem obmedziť na nejaký malý výpis, preto vás prosím, aby ste si ich prečítali celé, v modlitbe, počas večeradla a pokojne o nich rozjímali.

Prosím vás, aby ste o týchto posolstvách meditovali v správnom duchu; nie v tom, aby sa našlo, „kto má vinu za súčasnú situáciu“, neobmedzovať sa na „vidieť, čo robia nepriatelia Cirkvi“, akoby sme boli nepoškvrnené osoby, ktoré posudzujú hriešnikov... sme hriešnici, ako aj iní, je to vďaka zasväteniu sa Nepoškvrnenému Srdcu, že môžeme nájsť správne útočisko vo veľkom súžení, je to dar, na ktorý musíme odpovedať pokorne a vďačne. Čítajme ich teda s vďakou, so slovami v srdci „ďakujem, Mamička, že ma upozorňuješ, že mi dávaš pochopiť, kde sú nebezpečenstvá, že mi vysvetľuješ opravdivé učenie Cirkvi, ďakujem, že na tvojom Nepoškvrnenom Srdci som naozaj v bezpečí!“ Potom ju stále prosme: „Maminka, čo teda chceš, aby som urobil, ako mám žiť v tejto chvíli? Ako môžem byť tým liekom, o ktorom, chceš, aby sme boli pre Cirkev?“ V podstate vieme dobre, že Panna Mária nás pripravila na veľké súženie a na veľký odpad, ale... reagujeme tak, ako si to ona od nás žiada?

Práve tu je háčik: aj keď už dobre poznáme problém tejto narastajúcej apostázy, musíme si seriózne preveriť, či reagujeme tak, ako to Ona od nás žiada, alebo nie.

Nechávame sa Ňou uzdraviť a snažíme sa byť liekom, o ktorom hovorí? Odpovedá nám predovšetkým v posolstvách z dní 13. septembra 1984, „Vo večeradle so mnou“ a 3. decembra 1986, „Môj liek proti vašim chorobám“.

„*Vo večeradle so mnou vás učim modlitbe, ktorú teraz musíte stále viac používať ako zbraň, ktorou musíte bojovať a vyhrať bitku so satanom a všetkými zlými duchmi, ktorí v týchto časoch pôsobia veľkou silou. Je to boj, ktorý sa odohráva predovšetkým na úrovni duchov a preto ho musíte vybojovať duchovnou zbraňou modlitby*“ (13. septembra 1984).

Zbraň proti nepriateľovi, liek pre Cirkev. Týmto boli fatimskí pastieri, don Stefano a toto čaká tiež od nás.

Keď Katechizmus katolíckej Cirkvi pokračuje (v čísle 677) vysvetľovaním, že „*Cirkev vojde do slávy Kráľovstva len cez túto poslednú Veľkú noc, v ktorej bude nasledovať svojho Pána v jeho smrti a v jeho zmŕtvychvstaní. Kráľovstvo sa teda neuskutoční dejinným triumfom Cirkvi na spôsob vzostupného pokroku, ale víťazstvom Boha nad posledným náporom zla, po ktorom zostúpi z neba*

Kristova nevesta. Božie víťazstvo nad vzburou zla bude mať podobu posledného súdu po poslednom kozmickom otrase tohto sveta, ktorý sa pomíňa.“

Božie víťazstvo, o ktorom hovorí Katechizmus Katolíckej Cirkvi, je už viditeľné vo svätých, mučeníkoch, je to víťazstvo, do ktorého vedie naša Mama prostredníctvom zasvätenia sa jej Nepoškvrnenému Srdcu. Tiež v tomto svetle možno čítať „*Na konci zvíťazí moje Nepoškvrnené Srdce*“, čo nám hovorí 19. decembra 1973: „*V tom istom okamihu, keď bude satan tróniť ako pán sveta a bude sa domnievať, že má isté víťazstvo, ja sama mu vyrvem korisť z rúk. Naraz bude stáť s prázdnyimi rukami a nakoniec prípadne víťazstvo len môjmu Synovi a mne; toto bude triumf môjho Nepoškvrneného Srdca vo svete.*“ Nejde o to, aby sa očakával svet, ktorý je už v satanovej vláde, bude milovať a chváliť Cirkev a povedie ju k víťazstvu... dá sa predvídať, že svet, ktorý je v satanovej moci, bude stále jednať tak, ako mu to on nariaďuje, čiže bojovať proti evanjeliu a Cirkvi prenasledovaniami a podporovaním heréz. Avšak pozor: týmito dvoma spôsobmi sa môže satan ešte stále spoznať: kto miluje evanjelium a Pána, spozná ich a odmietne ich.

Tretí spôsob (láska ku hriechu) je naopak zákerná maska prvého spôsobu (prenasledovania, aj zo strany tých, ktorí chcú meniť náuku proti tým, ktorí chcú byť verní evanjeliu) a je dôsledkom druhého spôsobu (herézy). Ide o najhorší spôsob, pretože opravdivým problémom Cirkvi, a tiež sveta, nie je Cirkev prenasledovaná, pretože miluje svojho Ženícha a Pána, ale Cirkev, ktorá preto, aby nebola prenasledovaná, zrádza svojho Ženícha a Pána. Cirkev, ktorá preto, aby bola milovaná svetom, ktorý už je podmanený satanom, ho nasleduje a prijíma protievanjeliové princípy dokonca tak, akoby boli novým vyjadrením evanjeliového života!

Obraz tohto nebezpečenstva môžeme vidieť v rozprávaní o „*obroch v kanaánskom údolí*“ z knihy Exodus, keď Boží ľud zo strachu postaviť sa proti niektorým silným národom uveril, že pokračovať po ceste, ktorú im vyznačil Pán, by bola proti ich vlastnému dobru a uprednostnili by návrat do Egypta (Numeri 13-14). Dôsledkom bolo, že nikto z nich nevstúpil do zasľúbenej zeme. V súčasnosti sú „*kanaánskymi obrami*“ verejná mienka, egoistické sebaurčenie a pôžitky, ktoré zvädzajú k idolu, materialistická a hedonistická vízia, ktorá vytvorila kultúru alergickú na prikázania a stala sa akoby novým náboženstvom... presne akoby sa zrodilo nové, odlišné náboženstvo založené na idoloch a falošných bohoch... bez bojovania proti hriechu, naopak, ospravedlňovaním ho.

Panna Mária prišla, aby nás zachránila pred týmto falošným náboženstvom, ktoré chce ponúkať falošného Krista a vytvoriť falošnú Cirkev. Počas poslednej svätej omše vo Fatime povedal správne don Stefano, že „*Fatima je zrútením falošných bohov*“ (25. októbra 2010). Modlime sa, aby sa v súčasnosti žiaden kňaz nenechal podmieňovať týmito „*obrami*“ a nevyučoval alternatívne cesty, pretože by zatvoril cestu Milosti... a prispel by k tomu, že *tajomstvo neprávosti narastie*.

„*Okrem chudoby v dobrách materiálnych existuje ešte oveľa väčšia a nebezpečnejšia chudoba morálna, ktorá spočíva v ťažkom jarme, čo robí z toľkých mojich detí otrokov zla a hriechu, nezriadených vášní, najmä nečistoty. Aká veľká je medzi vami táto rana! Aké podlé sú úklady môjho protivníka, ktorý vás často vedie k tomu, aby ste všetko svoje kňazské úsilie vynakladali na hojenie rán chudobných a vykorisťovaných a spôsobuje, že zabúdate pozerat' predovšetkým na hlboké duševné rany hriešnikov a zlých. Rozdávajte pokrm Božej milosti týmto dušiam, ktoré hynú hladom*“ (26. februára 1991). Panna Mária vrúčne túži, aby sa náš život stal liekom proti takémuto novému (prázdnu) náboženstvu. Avšak je potrebné dávať silné a pokorné svedectvo, ovocie lásky k Bohu a ku všetkým dušiam.

„*Je to doba, v ktorej sa buduje civilizácia bez Boha a celé ľudstvo je vedené žiť bez neho... Je to doba, v ktorej sa buduje modla, aby sa postavila na miesto pravého Boha a pravej Cirkvi a táto modla je falošný Kristus a falošná cirkev... Je to doba, v ktorej verní nasledovníci Baránka budú vytlačení na okraj spoločnosti, budú vystavovaní prenasledovaniu, žalárom a smrti... Preto je to čas vašej vytrvalosti*“ (15. augusta 1989).

2. Vieme, že jedným zo znakov očisťovania je zmätok (porov. 28. januára 1979). Panna Mária nám hovorí, že „*V Cirkvi narastajú zmätky,*“ pretože „*je príliš málo tých, ktorí prijali moje pozvanie, aby som ich formovala a nechali sa viesť s prispôbovisťou môjho Syna Ježiša. Takto sa zahusťuje duchovná tma v dušiach a srdciach ľudí. Som vašou Matkou s prebodnutou dušou, som pri vás, aby som ošetrila vaše rany. Nestrácajte odvahu! Modlite sa, robte pokánie, buďte malí*“

a poddajní, dajte sa formovať, dajte sa v mojom Srdci prenášať cez rozbúrené vlny. Odvahu!“ (2. februára 1984).

Mnohí si neuvedomujú, aké je nevyhnutné prežívať každodenne zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a nevšímajú si tieto nebezpečenstvá. Ježiš povedal: „Keď zbadáte, že na západe vystupuje oblak, hneď hovoríte: »Dážď príde,« a býva tak. A keď veje južný vietor, hovoríte: »Bude horúco,« a býva. Pokrytci, vzhľad zeme a neba viete posúdiť. Ako to, že terajší čas posúdiť neviete?“ (Lk 12, 54-56).

Rýchle sa postupuje v ústrety nebezpečenstvu nevidieť realitu. Koľkokrát povedala Panna Mária: „Keby ste videli mojimi očami?“ avšak prichádza nám na pomoc: „Vo večeradle so mnou vás učím pozeráť mojimi materinskými a milosrdnými očami na dnešné zlo a vychovávam vás, lebo si prajem, aby ste vy sami boli liekom proti tomuto zlu“ (13. septembra 1984). „Vidíte mojimi materskými očami všetky bolesti, hriechy, vzbury a zvrátenosti ľudstva, ktoré nesie ťarchu práve prežívaného veľkého súženia. Nechajte, aby aj z vašich očí vytekali slzy bolesti a hlbokého spolucítania“ (28. júna 1995). „Aj dnes je potrebné hlboké mlčanie, aby ste pochopili skrytý Boží plán a vedeli porozumieť znameniam času, v ktorom žijete. Oznamujú vám jeho blízky príchod“ (24. decembra 1985).

„Pozerajte sa mojimi očami na svet, v ktorom žijete! Hľadte, ako sa môj protivník všetkého zmocnil: Viac než inokedy stal sa svet v tejto dobe jeho kráľovstvom, kde ako vládca vykonáva svoju moc. A duše, obeť jeho zvädzania, denne hynú v stále väčšom počte. Chcem ich zachrániť mimoriadnym zásahom svojej materskej lásky. Preto potrebujem vás, potrebujem vašu lásku. Milujte mojím vlastným srdcom všetky tieto úbohé deti, ktoré teraz satan a hriech priviedol na pokraj smrti... Stali sa povolnými nástrojmi v ruke satana, ktorý ich používa ako chce a často konajú len pod jeho zhubným vplyvom. Ale aj oni boli vykúpení Ježišom; i oni sú mojimi deťmi. Sú najviac chorí a preto ma najviac potrebujú. Práve vy ich milujte vo mne a so mnou!“ (24. augusta 1977).

Tu je hodnota večeradiel a duchovného diela, ktoré Panna Mária zveruje svojmu Mariánskemu kňazskému hnutiu: v modlitbe, vo vernosti Cirkvi, v obeť vlastného života, v odčinovalí, v mlčaní. Modlíme sa s ňou, dokonca aj žijeme s ňou a ako hovorieval don Stefano Gobbi, v zasvätení Nepoškvrnenému Srdcu „žijeme Máriu“, aby sme žili v Kristovi, prosíme ju, aby sa prihovárala u svojho Syna a blokovala mnohé zlé diela. Je to jej dielo, a ona zveruje jednu časť nám, ktorá je naša: „Aby ste zvíťazili v blížiacom sa boji, chcem vám dať jednu zbraň: modlitbu. Na všetko ostatné zabudnite a zvyknite si používať len túto zbraň. Rozhodná doba je tu a niet už času na nejaké márne a zbytočné veci. Niet času na neužitočné diskusie, niet už času na reči a plánovanie: Toto je čas modlitby! Kňazi môjho Hnutia, ponúknite sa mi, aby som sa mohla vo vás a s vami stále modliť a prihovárať sa u svojho Syna za spásu sveta. Potrebujem vás a vašu modlitbu, aby som uskutočnila veľký plán triumfu môjho Nepoškvrneného Srdca“ (19. decembra 1973).

Na to, aby sme žili ducha MKH, sú večeradlá podstatné. Znova vám citujem poznámku z roku 2022: „Občas by sme sa mali pýtať: šírime večeradlá zo zbožnosti, iba preto, že sa nám páči, čo povedala Panna Mária don Stefanovi Gobbimu, alebo preto, že rozumieme, že nás Ona povolala pre tento čas? Večeradlá, o ktoré nás prosí Panna Mária a zasvätenie sa jej Nepoškvrnenému Srdcu nie sú len jednoduchá pobožnosť, ale sú povoláním, povoláním žiť v Cirkvi v tomto čase s ňou, ako ona a pretože ona chce intervenovať našim prostredníctvom.“ „Pozerajte mojimi očami“ na súčasné zlá a tiež na hodnotu večeradiel!

3. Napokon je tu veľké nebezpečenstvo vidieť všetky tieto veci, falošnú Cirkev a to, čo nám vysvetlila Panna Mária, avšak potom si nevšimnúť, že existuje tiež „falošný život v duchu MKH“, čiže milovať ducha MKH bez toho, aby sa uvádzal do života! Beda! Nepretržite a rôznymi spôsobmi sa vás pýtam: v tejto bolestnej situácii „reagujeme tak, ako nás o to ona žiada?“ V duchu MKH nepozerala na utrpenia Cirkvi zvonka, akoby sme boli nezúčastnení diváci, ale žijeme vo vnútri Cirkvi, jednak ako jej verné deti, ktoré podľa želania Panny Márie, chcú byť v jej srdci v postoji modlitby, lásky a odčinovalia. Panna Mária nás žiada, aby sme boli tí, ktorí prijímajú utrpenie Cirkvi, aby boli pre ňu silou na uzdravenie. Tiež sa od nás žiada, ako sa to stalo jej, aby sme spolupracovali na Božom pláne: „Nasledujte ma na ceste utrpenia, ktoré som dobrovoľne prijala a prežívala ako pokornú odpoveď na to, čo odo mňa Pán v týchto chvíľach vyžadoval. Bola to vnútorná bolesť spôsobená vývojom okolností a tieto sa ukázali ako prosba na moju materskú spoluprácu na jeho pláne lásky“

(24. decembra 1984). „Ako nikdy predtým sa svet stal púšťou, ktorá prináša jedovaté a plané plody. Ako nikdy predtým sa dnes môj protivník pokúša všetkými spôsobmi klásť vám do cesty prekážky, zvädzať vás a postihnúť, ako nikdy predtým rozvinul satan celú svoju moc, ktorá mu bola umožnená a nasadzuje všetko na zničenie plánu a diela mojej lásky, ktoré sama uskutočňujem v týchto vašich posledných časoch“ (15. augusta 1985). „Rozjímajte nad mojimi posolstvami, žite podľa nich! Keď budete prežívať, čo som vám povedala a pôjdete chodníkom, ktorý som vám predznačila, budete sa isto pohybovať po ceste zasvätenia, ktorým ste sa mi odovzdali a budete uskutočňovať veľký plán víťazstva môjho Nepoškrveného Srdca“ (9. novembra 1984). „Nebojte sa. Zakrývam vás svojím nepoškrveným plášťom a chránim vás. Ja som neustále po vašom boku a vediem vás po ceste, ktorú som vám vybrala. Pripúšťam prekážky svojho protivníka, aby som vás očistila, ale potom osobne zasahujem, aby som vám pomohla, prekážky premohla a odstránila“ (15. augusta 1985).

Modlime sa za našu vernosť Panne Márii, aby sme boli účinnými nástrojmi v jej diele. V každom večeradle pamätajme na všetkých členov MKH vo svete a modlime sa jedni za druhých, aby sme boli verní dielu jej Nepoškrveného Srdca. Preto **pokračujme a zväčšujme naše malé miestne a rodinné večeradlá**. Ešte navyše, niektoré krajiny organizujú popri nich aj pravidelne večeradlá on-line na národnej úrovni (ktoré nenahrádzajú miestne s osobnou účasťou), aby členovia MKH rástli v jednote a predovšetkým boli pomocou pre tých, ktorí žijú izolovaní a ešte sa im nedarí robiť večeradlá s blízkymi osobami (je možné začať, aj keď sú len dve osoby, porov. 17. januára 1974, odvahu!) Povzbudzujem predovšetkým národné večeradlá kňazov, alebo aspoň na jazykovej úrovni (napríklad anglické, francúzske, atď; španielske a portugalské jazyky už istý čas žijú túto skúsenosť, na ktorej mám radosť zúčastňovať sa často osobne). Bolo by krásne, keby sa mesačne alebo aspoň v pravidelnom intervale mohli stretávať kňazi každej národnosti na večeradle aj týmto spôsobom, aby sa zväčšovalo bratstvo v Nepoškrvenom Srdci Panny Márie, ku ktorému nás chce Ona sama viesť. Rovnako si všimam, akou pomocou sú tieto národné alebo jazykové večeradlá aj pre laikov.

Napokon, kde sa tak ešte nestalo, **nech sa obnovia a to stále častejšie verejné večeradlá**. Nenechajme upadnúť prosbu Panny Márie, ktorú osobne žiadala pred päťdesiatimi rokmi. Je to vďaka večeradlám, že si získala naše srdce, chráni ho vo svojom Nepoškrvenom Srdci a pokračuje vo svojom pláne.

Tak si budeme **každý deň dávať pozor na to, aby sme s láskou prežívali svoje zasvätenie sa Nepoškrvenému Srdcu** v jednote života s Ňou a s prosbou o dar Duchu Svätého byť vernými evanjeliu a náuke Cirkvi, aby sme obetovali ťarchu súčasných ťažkostí, niekedy veľmi veľkých, na odčinenie a príhovor pre toho, kto nepozná Božiu lásku, na vzdorovanie gestám vzbury a apostázy, ktoré už vyšli na svetlo i tým, ktoré sú ešte skryté, **aby sme boli v Cirkvi to, čo od nás Panna Mária čaká** a učme sa ďakovať jej za to, že sme boli nehodne povolani byť jej spolupracovníkmi.

„Mám s vami veľký plán: Všetci mi odpovedzte veľkodušne!“ (12. novembra 1981).

Don Luca Pescatori